

Vánoční příběh

Toho dne jsem spěchal z práce. Už jsem se nemohl dočkat. V duchu jsem si stále znovu představoval ten převratný okamžik, kdy poprvé uvidím tvář svého synka. Mé první dítě! Nemohl jsem ženu z porodnice přivést, ale ona to zvládla sama a taky pro něj připravila u nás v ložnici všechno potřebné. Houpací košík za závěsem s pestrobarevnými motýlky byl měkce vyložený bílou tkaninou. Ani nevím, jak se ty moderní textilie jmenují, ale jsou opravdu hebké a teploučké. Určitě u nás bude naše dítě šťastné!

Jsem táta a od této chvíle jím budu, ať se stane cokoliv. Ten neznámý maličký mě proměnil dřív, než jsme se setkali. Touha ho spatřit se prudce zvyšovala s posledními metry ke dveřím našeho domu. V srdci jsem cítil dosud nepoznaný vděk. Možná patřil částečně mé ženě, ale spíše neměl konkrétního adresáta. Jen mě plnil štěstím.

Zastavil jsem se na chodbě a naslouchal. Nic. Ticho. „Asi spinká“, rozzářil jsem se pochopením a vstoupil. Natáhl jsem ruku, abych potichu poodhrnul závěs u košíku.

Prázdnost!

„Asi se zdrželi v sanitce,... má vybitý mobil,... možná zdravotní komplikace,...“ myšlenky se hrnuly a zachraňovaly nezachránitelné. Cítil jsem se podvedený, jako dítě s úzkostí rozbalující již poslední krabici dárků, aby pak zůstalo sedět nad hromadou papírů s prázdnými rukama. Dusil jsem se zklamanou touhou.

Sáhl jsem si na tvář. Byla mokrá od slz, stejně jako polštář, na kterém jsem ležel. „Aha, budou Vánoce“, uvědomil jsem si nyní zcela probuzený vědomím, že se mi tento sen už několikrát rok v předvánočním čase vrací se stejnou intenzitou.

Myslím na své neexistující dítě, když pojídám štedrovecerní rybu, poslouchám hlasatele vánočních přání z různých radiostanic a posílám maily svým přátelům. Cítím se sám, obelhaný, uprostřed unavených světél reklam a výloh obchodů, kterým dnes vánoce končí. Možná se v tuto chvíli někde spojuje nebe se zemí – prý se tak kdysi dávno narodil Bůh, říkali mu Ježíš, prý se ta sláva opakuje každý rok znovu. Prý sestoupil na zem kvůli osamělým a opuštěným lidem. To by se mu u mě líbilo!

Oblékl jsem si teplou bundu, loňský dárek pod stromečkem, a vyšel ven. Nekonečné ticho z klenby plné hvězd nade mnou nepřerušovaly ani výbuchy smíchu, ani kouř z cigaret linoucí se z promrzlých hlouček postávajících v okolí kostela, skupinek těch, kteří podobně jako já nenašli důvod (ani odvahu) vstoupit dovnitř. Z oken kostela se linulo do tmavé noci žluté světlo doprovázené tóny známé písně.

Vrátil jsem se do tepla svého bytu, vzal jsem proutěný košík na ovoce a vyložil ho bílou utěrkou. Postavil jsem jej na stolek vedle své postele a sedl si k němu. Jestli Bůh je, tak mě vidí, a taky zná můj sen. On by ho možná mohl změnit ve skutečnost, v život, ve kterém si nebudu muset nic nalhávat a denně maskovat svůj zápas s prázdnotou.

Nemohu o tom nikomu říct, měli by mě za blázna. Ale košík tu zůstane i po Vánocích. Budu čekat.

Když se Lucii narodil bratříček, začala naléhat na rodiče, aby ji s miminkem nechali samotnou. Rodiče se báli, že jako snad všechny čtyřleté děti může na bratříčka žárlit a že by mu mohla ublížit. Pro jistotu jí to nedovolili. Ale nezdálo se, že by na něj Lucka žárlila. Byla na bratříčka velmi laskavá. Jen její prosby byly stále naléhavější. Rodiče nakonec souhlasili.

Lucie, celá šťastná, běžela do pokoje, kde leželo miminko. Samou radostí zapomněla pořádně zavřít dveře, a tak rodičům zůstala škvírka, kterou mohli pozorovat, co se uvnitř děje. Viděli, jak jejich dcerka přišla k bratříčkovi, položila k němu tvář a jemně mu povídá: „Bratříčku, pověz mi, jaký je Bůh. Začínám to zapomínat.“
(Dan Millman)

V knize **Zastavení u betléma** píše arcibiskup Jan Graubner (a má přitom před sebou obrázky našeho kroměřížského betléma v kostele sv. Jana Křtitele):

„Kdykoli se můj pohled vrátí k betlému, vidí stejnou scénu. Zatímco já mám po chvíli nutkání nikam spíchat, betlémské postavičky stojí na místě. Nespíchájí. Ony mají čas, mají čas pro Ježíše, k němu přišly.

Kolik rodin se rozpadá a kolik dětí strádá jen proto, že na sebe nemáme čas! Žádný dar nenahradí čas, který jsme měli darovat nejbližším. Dávám-li čas, daruji sebe.

Umění modlitby, hloubka víry, duchovní život – to všechno předpokládá mít čas pro Ježíše.“

Přeji vám, milí farníci, požehnané chvíle v kruhu rodiny a vašich blízkých. A na cestě víry ať v modlitbě, k níž si dokážete najít čas, čerpáte sílu a prožíváte radost. Vždyť Bůh je s námi.

otec Josef

Přístup k jesličkám:

kostel sv. Mořice

* 25. 12. a 26. 12.	9.00 – 10.30 hod.	a	14.00 – 17.00 hod.
* 27. 12. a 28. 12.	10.00 – 12.00 hod.	a	14.00 – 17.00 hod.
* 29. 12.	9.00 – 10.30 hod.	a	14.00 – 16.00 hod.
* 30. 12.	10.00 – 12.00 hod.	a	14.00 – 17.00 hod.
* 31. 12.	10.00 – 12.00 hod.	a	14.00 – 16.00 hod.
* 1. 1. a 5. 1.	9.00 – 10.30 hod.	a	14.00 – 17.00 hod.
* 2. 1. – 4. 1.	10.00 – 12.00 hod.	a	14.00 – 17.00 hod.

kostel sv. Jana Křtitele

* 25. 12. a 26. 12.	14.00 – 18.00 hod.
* 28. 12.	14.00 – 17.00 hod.
* 29. 12. a 1. 1.	14.00 – 18.00 hod.

kostel Panny Marie

* 25. 12.	14.00 – 16.00 hod.	
* 26. 12.	14.00 – 18.00 hod.	
* 27. 12.	8.30 – 9.30 hod.	14.00 – 15.00 hod.
* 29. 12.	14.00 – 18.00 hod.	
* 28. 12. a 31. 12.	8.30 – 9.30 hod.	16.30 – 18.00 hod.
* 1. 1.	14.00 – 17.00 hod.	

Koncerty:

kostel sv. Mořice

- * Neděle 29. 12. 2012 v 16.00 hod. – Vánoční koncert pěveckého sboru **Moravan**

kostel Panny Marie

- * 25. 12. středa v 17.00 hod. – **Art Collegium 2002** – Česká mše vánoční, J. J. Ryba
- * 27. 12. pátek v 16.00 hod. – **Moravští madrigalisté a Farní sbor**
- * 5. 1. neděle v 16.00 hod. – **Tříkrálový koncert** – Základní umělecká škola

Prosíme sledujte případné změny v programu

Oznámení

- V neděli 5. 1. 2014 bude sloužena mše svatá v 10.45 za občany a představitele města Kroměříže

● Tříkrálová sbírka:

v Kroměříži ve dnech 4. - 6. 1. 2014

v Hradisku a přilehlých obcích ve dnech 4. - 12. 1. 2014

- V kostele svatého Jana Křtitele dne 25. 12. v 18.00 hod. bude v průběhu mše svaté zpívat Bartkův chrámový sbor Vánoční repertoár.

Pozvánka na *Děkanátní bál*

v sobotu 18. 1. 2014 od 19. 30 hod.

v Domě kultury v Kroměříži

K tanci a poslechu hraje Dechová hudba Hanačka z Břestu

Předtančení + bohatá tombola

Vstupné ve výši 180,-Kč je možno zakoupit jako obvykle ve Farním knihkupectví u sv. Mořice u paní Šafaříkové.

Prosíme o dary do tomboly, které můžete přinášet do farní kanceláře.

Peněžní sbírka na nákup darů do tomboly bude v kostele svatého Mořice a svatého Jana v neděli 5. 1. 2014 po každé mši svaté u východu z kostela. Děkujeme za příspěvek. Výtěžek akce bude věnován na charitativní účely.

Za organizátory Vít Pořízek

PŘEHLED BOHOSLUŽEB O VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH

	Úterý 24. 12.	Středa 25. 12.	Čtvrtek 26. 12.	Úterý 31. 12.	Středa 1. 1.	Pondělí 6. 1.
Kroměříž kostel sv. Mořice	16:00 pro rodiny s dětmi 21:00 půlnoční	7:45 10:45	7:45 10:45	16:00	10:45	17:00
Kroměříž kostel sv. Jana Křtitele	–	18:00	18:00	–	18:00	–
Kroměříž kostel Panny Marie	8:00 15:30 22:00	8:00 9:15 10:30	8:00 9:15 10:30	8:00 18:00	8:00 9:15 10:30	8:00 18:00
Kroměříž, Malý Val kaple sv. Vincence de Paul	8:00	8:00	8:00	8:00	8:00	6:00
Kroměříž, ul. Koperníkova kaple sv. Kříže	21:00 půlnoční	9:00	7:30	17:00	9:00	11:30
Kroměříž, Psychiatrická léčebna kostel sv. Cyrila a Metoděje	–	16:30	–	–	16:30	–
Hradisko kostel Všech svatých	21:00	9:15	9:15	16:00	9:15	18:00